

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: A. M., narozený X,
bytem X,

proti
žalovanému: Magistrát města Ústí nad Labem,
sídlem Velká Hradební 8, 400 01 Ústí nad Labem,

za účasti osob zúčastněných na řízení:

- 1) J. K., narozený X,
- 2) A. K., narozená X,
oba bytem X,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 5. 2021,
č. j. MMUL/SPO/OSČ/93542/2021,

takto:

- I. Rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem ze dne 4. 5. 2021, č. j. MMUL/SPO/OSČ/93542/2021, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 5. 2021, č. j. MMUL/SPO/OSČ/93542/2021, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městského obvodu Ústí nad Labem - Neštětice (dále jen „městský úřad“) ze dne 19. 3. 2021, č. j. 3316/1/2021/MDEO-17. Tímto rozhodnutím městského úřadu byl žalobci pro splnění podmínek stanovených v § 12 odst. 1 písm. c) zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných čísel, ve znění pozdějších předpisů, zrušen trvalý pobyt na adrese X, neboť žalobce nemá žádné užívací právo k nemovitosti na uvedené adrese a na uvedené adrese se nezdržuje, ani nemovitost neužívá. Žalobce se současně v žalobě domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady řízení.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobce namítal, že rozhodnutí žalovaného je nezákonné, neboť žalovaný rozhodoval o neodůvodněném odvolání, tedy bez toho, aniž by znal žalobcovy odvolací námítky.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě s tím, že navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost. Žalovaný předně podrobně zrekapituloval průběh správního řízení. Dále konstatoval, že nemá pochyb o tom, proti kterému rozhodnutí a v jakém rozsahu se žalobce odvolal, neboť podané odvolání obsahuje identifikaci předmětného rozhodnutí, jehož součástí je zkopírovaný výrok a odůvodnění rozhodnutí městského úřadu. Z předmětného odvolání je tudíž dle žalovaného patrné, že žalobce brojil proti zákonem stanoveným podmínkám, které však byly kumulativně splněny. Žalovaný nesouhlasil s tím, že se jednalo o blanketní odvolání, jelikož bylo na odvolání pohlíženo tak, jak stanoví zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a to, že žalobce napadá rozhodnutí v plném rozsahu, a domáhal se tak zrušení celého rozhodnutí městského úřadu.

Vyjádření osob zúčastněných na řízení

4. Osoby zúčastněné na řízení soudu sdělili, že budou uplatňovat práva osob zúčastněných na řízení. K věci samé se však nevyjádřili.

Posouzení věci soudem

5. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť účastníci řízení soudu nesdělili do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byli ve výzvě výslovně poučeni, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
6. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

7. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
8. Soud předně zdůrazňuje, že žaloba obsahuje toliko jeden stručný žalobní bod, v němž žalobce namítal, že žalovaný rozhodl o jeho neodůvodněném odvolání.
9. Podle § 37 odst. 3 správního řádu, nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.
10. Podle § 82 odst. 2 správního řádu odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí.
11. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že *„nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu“* (viz např. již rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009-53, nebo rozsudky ze dne 27. 8. 2020, č. j. 4 As 55/2020-31, ze dne 6. 6. 2019, č. j. 7 As 68/2019-33, ze dne 20. 3. 2019, č. j. 6 As 248/2018, ze dne 17. 4. 2018, č. j. 7 As 40/2018-33). V posledně uvedeném rozsudku č. j. 7 As 40/2018-33 Nejvyšší správní soud vyslovil následující závěr: *„Pokud pak správní orgán nepostupuje dle výše citované judikatury a neučiní kroky pro odstranění vad odvolání dle § 37 odst. 3 správního řádu, jedná se o vadu řízení dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., podle kterého soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.“*
12. V projednávané věci je z obsahu správního spisu zřejmé, že žalobce v odvolání toliko uvedl, že podává odvolání proti rozhodnutí městského úřadu a dále převzal (tedy „okopíroval“) podstatný úsek výrokové části a celé odůvodnění rozhodnutí městského úřadu. Je tak zřejmé, že odvolání žalobce neobsahovalo odvolací námitku, z níž by bylo možno dovodit, v čem žalobce spatřoval rozpor s právními předpisy či nesprávnost prvostupňového správního rozhodnutí nebo řízení, jež předcházelo jeho vydání. Mechanické převzetí textu prvostupňového správního rozhodnutí a jeho vložení do odvolání nelze považovat za odvolací námitku, přičemž skutečnost, že se jednalo toliko o přepis textu prvostupňového správního rozhodnutí, byla z odvolání zřejmá i jen při jeho zběžném pročtení. Za těchto okolností proto soud uzavírá, že městský úřad měl žalobce vyzvat k odstranění vad podaného odvolání, což však městský úřad neučinil. Vyzvat žalobce k odstranění vad odvolání mohl i žalovaný. Ani žalovaný však žalobce k odstranění vad odvolání nevyzval, a tuto vadu tak nenapravil. Postup správních orgánů tedy byl v rozporu s § 82 odst. 2 ve spojení s § 37 odst. 3 správního řádu. Správní orgány Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

tudíž podstatným způsobem porušily ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Správní řízení je tak zatíženo vadou dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

13. K námitkám žalovaného vztahujícím se k aplikaci věty druhé § 82 odst. 2 správního řádu soud zdůrazňuje, že dle tohoto ustanovení v případě, kdy odvolatel neuvede, v jakém rozsahu rozhodnutí správního orgánu napadá, platí, že napadá rozhodnutí jako celek, tedy všechny jeho výroky. Jedná se však o právní úpravu dopadající na případy nedostatečně vymezeného rozsahu odvolání, a tedy je zjevné, že se netýká situací, kdy v odvolání chybí rovněž jakékoli tvrzení či zdůvodnění nezákonnosti nebo nesprávnosti vydaného správního rozhodnutí nebo jemu předcházejícího správního řízení. Odvolání, v němž absentují konkrétní odvolací námitky, je nutno považovat za odvolání blanketní, jehož chybějící důvody nemůže nahradit či doplnit ani aplikace § 82 odst. 2 správního řádu.
14. S žalovaným nelze souhlasit ani v tom, že odvolání ve skutečnosti odvolací námitku obsahovalo a že ji představovala právě obsáhlá pasáž citující obsah prvostupňového správního rozhodnutí. Jak již bylo uvedeno výše, text citovaný v odvolání žalobce nelze považovat za konkrétní uplatněné důvody nezákonnosti nebo nesprávnosti rozhodnutí, či jemu předcházejícího řízení. Ačkoli se tedy formálně nejednalo o odvolání „neobsazené“, či „prázdné“, zákonnému požadavku na uvedení konkrétních důvodů odvolání nedostálo, a správní orgány tak měly v souladu se zákonem a shora citovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu žalobce vyzvat k odstranění vad podání.
15. Soud shrnuje, že shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí žalovaného podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pro vadu řízení zrušil. Zároveň soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl o vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku.
16. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě ve výši 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek.
17. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, přičemž v předmětném řízení nebyly soudem osobám zúčastněným na řízení uloženy žádné povinnosti. Soud proto výrokem III. rozsudku vyslovil, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 26. září 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu